

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.536 van 7 mei 1998
in de zaak A. 76.976/VII-16.261.**

In zake : de n.v. DE VOS-KETS Betoncentrale,
die woonplaats kiest bij
Advocaten N. VAN CROMBRUGGHE en
Ph. VANDE CASTEELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Vossendreef 6, bus 8

tegen :

1. de gemeente RANST,
2. de bestendige deputatie van de provincie-
raad van ANTWERPEN.

tussenkomen partij :

Luc LECLERCQ,
die woonplaats kiest bij
Advocaat T. DE WAELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. DE VOS-KETS Betoncentrale op 30 december 1997 heeft
ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoer-
legging van het besluit van de bestendige deputatie van
de provincieraad van Antwerpen van 16 oktober 1997,
waarbij haar beroep, ingediend tegen het besluit van het
college van burgemeester en schepenen van de gemeente
Ranst van 27 mei 1997, houdende het weigeren van de
vergunning tot het exploiteren te Ranst van een beton-
centrale, alsmede van evengenoemd besluit van het
college van burgemeester en schepenen van de gemeente
Ranst;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 april 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VANDENBULCKE die, loco Advocaten N. VAN CROMBRUGGHE en P. VANDE CASTEELE verschijnt voor de verzoekende partij, van de Adjunct van de directeur M. STABEL, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat T. DE WAELE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat Luc LECLERCQ, omwonende van de inrichting, met een verzoekschrift van 20 februari 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

2.1. De verzoekende partij oefent volgende activiteiten uit : groothandel in bouwmaterialen, beton-fabriek en betoncentrale.

De betoncentrale werd in de jaren 60 aan het Netekanaal te Emblem gevestigd.

2.2. Op 25 augustus 1992 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst aan de verzoekende partij een milieuvergunning voor de exploitatie van een betoncentrale met een gezamenlijk vermogen van 43,5 pk en een opslagtank voor 3000 l mazout, en zulks voor een termijn van tien jaar. Tegen dat vergunningsbesluit stellen omwonenden beroep in, en de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen besluit op 25 maart 1993 de beslissing van 25 augustus 1992 te bevestigen, mits vervanging en aanvulling van de opgelegde voorwaarden, en mits beperking van de vergunningstermijn tot vijf jaar. In de aanhef van laatstgenoemd besluit wordt onder meer overwogen :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een renovatiegebied met nabestemming groengebied van het gewestplan Antwerpen;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, strikt genomen niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat een renovatiegebied een te saneren gebied is; dat in dit geval de exploitatie van het bedrijf de renovatie niet in de weg staat; dat de nabestemming groengebied voor dit gebied niet realiseerbaar is; dat het gewestplan voor deze omgeving verouderd is; dat echter een korte vergunningstermijn aangewezen is ter vrijwaring van de nabestemming";

2.3. Op 25 november 1996 dient de verzoekende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor het hernieuwen en veranderen van de bestaande inrichting. De verandering zou enerzijds een uitbreiding door het

vergroten van het bestaand vermogen omvatten, namelijk het installeren van een nieuwe betoncentrale, en anderzijds een toevoeging door ook het naburig perceel te benuttigen.

2.4. In het kader van deze aanvraag brengt de "intercommunale grondbeleid en expansie Antwerpen C.V." op 23 april 1997 een ongunstig advies uit waarin onder meer te lezen staat wat volgt :

"Gelet op het feit dat de bestaande inrichting, evenals de gevraagde uitbreiding volledig gelegen is in een renovatiegebied met nabestemming groengebied;
Gelet op art. 18, punt 7.4 van het K.B. van 28.12.1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, op grond waarvan in renovatiegebieden enkel werken mogen worden uitgevoerd die de sanering, de vernieuwing of de omschakeling van deze gebieden niet in gevaar brengen;

Overwegende dat dit renovatiegebied als nabestemming groengebied heeft;

Gelet op art. 13, punt 4.3. van voormeld K.B. op grond waarvan groengebieden bestemd zijn voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu;

Overwegende dat de exploitant van een betoncentrale niet in overeenstemming is met de voormelde bepalingen;

Overwegende dat de exploitatie van de inrichting (met name de bestaande betoncentrale van 31 kW en een nieuwe betoncentrale van 124 kW), die het voorwerp uitmaakt van de milieuvergunningsaanvraag bijgevolg niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften".

Op 15 mei 1997 brengt de gemeentelijke milieudienst een ongunstig advies uit waarin onder meer volgende overwegingen zijn opgenomen :

"Overwegende dat de inrichting gelegen is in een renovatiegebied met nabestemming groengebied volgens het vastgestelde gewestplan;

Overwegende dat een dergelijke inrichting niet thuishoort in een groengebied".

2.5. Op 27 mei 1997 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst de

gevraagde vergunning. In de aanhef van dit weigeringsbesluit staat onder meer te lezen wat volgt :

"Gelet op de ligging van de aangevraagde inrichting in een gebied van het gewestplan waarvoor de volgende voorschriften van toepassing zijn : renovatiegebied met als nabestemming groengebied;

Overwegende dat (motivering vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten) gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp uitmaakt van de voormelde milieuvergunningsaanvraag niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften".

Dit is de eerste bestreden beslissing.

2.6. Met een aangetekend schrijven van 1 juli 1997 gaat de verzoekende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen in beroep tegen voormeld weigeringsbesluit. In het beroepschrift doet zij onder meer gelden dat de inrichting wel degelijk verenigbaar is met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften.

2.7. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht.

(a) Op 1 augustus 1997 brengt AROHM een ongunstig advies uit, waarin onder meer wordt gesteld :

"De inrichting is volgens het vastgestelde gewestplan gelegen in een renovatiegebied met grondtoon groengebied, waarbij in renovatiegebieden werken mogen worden uitgevoerd die de sanering van de vernieuwing en de omschakeling van deze gebieden niet in gevaar brengen. (...)

De activiteiten worden uitgeoefend in een bestaand bedrijf en zijn onverenigbaar met de bestemmingsvoorschriften voor dit gebied (...)".

(b) Op 11 augustus 1997 brengt de Vlaamse Milieumaatschappij een principieel gunstig advies uit.

(c) Op 14 augustus 1997 brengt de afdeling milieuvergunningen van AMINAL een ongunstig advies uit.

(d) Tijdens haar zitting van 30 september 1997 brengt de provinciale milieuvergunningscommissie een ongunstig advies uit. In dit advies staat onder meer te lezen :

"e. Gemotiveerde beoordeling inzake verenigbaarheid R.O. :
Verenigbaarheid : onverenigbaar volgens de AROHM. De AROHM wijst erop dat het gemeentebestuur vermoedelijk weloverwogen de nabestemming groengebied in het gewestplan van 1992 heeft voorzien ook al was er reeds vele jaren industriële activiteit. Bovendien heeft DE VOS-KETS hiertegen nooit beroep aange-tekend".

2.8. Op 16 oktober 1997 neemt de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen de tweede thans bestreden beslissing. Het beroep wordt ongegrond verklaard en de vergunning wordt geweigerd. Als weigeringsmotief wordt onder meer vermeld dat de exploitatie van de inrichting niet verenigbaar is met het bestemmingsvoorschrift vastgelegd bij het gewestplan Antwerpen, te weten renovatiegebied met grondtoon groengebied;

3. Overwegende dat de tussenkomende partij terecht opwerpt dat de vordering onontvankelijk is in zoverre zij betrekking heeft op het besluit van 27 mei 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst, daar het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 16 oktober 1997 in de plaats is gekomen van evengenoemd besluit; dat zij dan ook op goede gronden vraagt dat de gemeente Ranst buiten de zaak zou worden gesteld;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partij het enig middel uiteenzet als volgt :

"Machtsoverschrijding, evenals onwettige en tegenstrijdige motieven en schending van de formele motiveringsplicht (art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991)

DOORDAT

de bestreden akten overwegen 'dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften; (...) dat voor de evaluatie van de beroepsargumenten (...) verwezen wordt naar de ongunstige adviezen; dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie zelfs mits naleving van milieuvergunningvoorwaarden niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden gebracht'.

TERWIJL

de milieuvergunningsaanvraag d.d. 26 november 1996 als voorwerp heeft : 'betoncentrale verder in bedrijf te houden en te veranderen door uitbreiding en toevoeging (...)'

dat de overheid een machtsoverschrijding begaat, zo zij niet de volledige bevoegdheid uitoefent die haar toekomt; dat zij derhalve zowel het luik 'in bedrijf houden' als het luik 'veranderen en uitbreiden' dient te onderzoeken en te beantwoorden; dat zij in die optiek de geldingsduur van de te hernieuwen vergunning zal specificeren;

dat in casu de bestreden beslissing vooreerst niet naar recht verantwoordt waarom de betoncentrale niet in bedrijf kan gehouden worden, hetgeen ten deze toch een belangrijk element uitmaakt; dat alle motieven en verwijzingen naar adviezen in essentie uitsluitend

een afwijzende beoordeling inhouden ten aanzien van de uitbreiding en toevoeging;

dat verder het bepalen van oordeelkundige milieu-vergunningsvoorwaarden - op te leggen in het vooruitzicht van een uitbreiding en vervanging - precies het bereiken van een aanvaardbaar niveau kan en moet kunnen verwezenlijken; dat het dan ook aan verwerende partijen - in eerste aanleg en desgevallend in beroep - toekomt om die voorwaarden zelf te bepalen; dat de overheid hierbij de gebruiksaanwijzingen en de optimale valorisatie van het bestaand gebouwenpatrimonium moet mogelijk maken ovk. de doelstellingen van het decreet van 28 juni 1984 (R.v.St., 22 december 1994, nr. 50.965);

dat bv. het gunstig advies dd. 11 augustus 1997 van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) aldus vermeldt dat er geen bezwaren zijn en dat 'het advies is gunstig mits voldaan wordt aan de van toepassing zijnde algemene voorwaarden voor lozing in oppervlaktewater';

dat het aan de overheid bijgevolg eveneens toekomt om de voorwaarden uit te vaardigen en te bepalen, die wel kunnen verwezenlijken dat de te onderzoeken inrichting - zowel bestaande inrichting als de uitgebreide of vervangen inrichting - verenigbaar is met de bestaande ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

dat de bestreden akten aan deze vereiste van behoorlijke besluitvorming niet voldoen; dat het nalaten om zulks te doen machtsoverschrijding vormt en tevens een contradictie inhoudt;

dat men niet inziet waarom een inrichting niet aan de wettelijke voorwaarden zou voldoen, indien precies de vergunning de naleving van deze voorwaarden oplegt om de inrichting verder in bedrijf te houden of zelfs te vervangen en desgevallend uit te breiden;

dat een andere contradictie vervat is in de verwijzing naar 'effecten op leefmilieu en wateren', vermits de Vlaamse Milieumaatschappij precies een gunstig advies verleend heeft;

dat de bestreden akte van de Bestendige Deputatie (p. 9) ook aansluitend stelt 'gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan Antwerpen, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn : renovatiegebied met grondtoon groengebied';

dat deze overweging niet afdoende is noch om de weigering tot 'verder in bedrijf te houden' te verantwoorden noch om de weigering tot 'verandering en uitbreiding' te verantwoorden;

dat verzoekster reeds in de akte van beroep aangetoond heeft dat luidens het art. 18 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpplannen in de renovatiegebieden werken wel mogen worden uitgevoerd, indien die werken de sanering, de vernieuwing of de omschakeling

van deze gebieden niet in gevaar brengen of bijdragen tot de verwezenlijking van deze oogmerken;

dat trouwens in een renovatiegebied met nabestemming groengebied het niet aan verzoekster toekomt om aannemelijk te maken dat men op korte of middellange termijn daadwerkelijk volledig zal overschakelen naar groengebied; dat in de vorige beslissing van de Bestendige Deputatie van 25 maart 1993 (houdende bevestiging van het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van 25 augustus 1992) evenzeer werd aangenomen dat 'deze nabestemming groengebied niet realiseerbaar was en dat het gewestplan voor deze omgeving verouderd was';

dat de bestreden beslissingen ook machtsoverschrijdend zijn, in zoverre ze zich aansluiten bij adviezen die verwijzen naar een gewestplan van 1992; dat de beslissing van de Bestendige deputatie verwijst naar het advies van het AROHM dat stelt dat 'de aanvraag is strijdig met het gewestplan van 1992. Bovendien heeft verzoekster nooit beroep hiertegen aangetekend'; dat naar verzoeksters oordeel er geen gewestplan in 1992 opgemaakt werd, zodat het verder ook niet opgaat haar te verwijten dat ze nooit hiertegen beroep zou hebben aangetekend; dat deze aangehaalde motieven onwettig zijn en falen minstens in feite, zoniet ook in rechte;

dat de bestreden beslissingen verder niet aangeven in de formele motivering welke wijzigingen aan het gewestplan aangebracht werden of minstens welk ontwerp-gewestplan - waarvan sprake is in het decreet van 13 juli 1994 (B.S., 17 september 1994) - reeds opgesteld werden om deze volledige omschakeling naar exclusief groengebied te kunnen verwezenlijken; dat de verwijzing naar het ongunstig advies van de AROHM van 1 augustus 1997 evenzeer contradictorisch voorkomt en niet afdoende is, nu dit advies stelt zonder verdere preciseringen dat 'de activiteiten worden uitgeoefend in een bestaand bedrijf en zijn onverenigbaar met de bestemmingsvoorschriften voor dit gebied en de bepalingen van het bovenvernoemd decreet' (nvdr: van 13 juli 1994); dat alleszins minstens het in stand houden van het bedrijf, zoniet zelfs de vervanging en uitbreiding, niet naar recht verantwoordt wordt;

dat het middel bijgevolg gegrond is in al zijn onderdelen";

4.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in haar nota als volgt antwoordt :

"In het enige middel stelt verzoekster dat verweerster machtsoverschrijding heeft begaan en voert daartoe volgende argumenten aan :

- de vergunning werd geweigerd voor zowel de hermachting als de uitbreiding, terwijl verweerster

- niet aantoonbaar waarom de inrichting niet verder kan worden uitgebaut zonder uitbreiding;
- de vergunningverlenende overheid moet zodanige oordeelkundige vergunningsvoorwaarden opleggen, dat de inrichting milieutechnisch en stedenbouwkundig aanvaardbaar wordt;
 - luidens artikel 18 van het K.B. van 28/12/1972, betreffende de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen in de renovatiegebieden, mogen werken worden uitgevoerd, indien deze de sanering, de vernieuwing of de omschakeling van deze gebieden niet in gevaar brengen of bijdragen tot de verwezenlijking van deze oogmerken;
 - volgens verzoekster werd in 1992 geen gewestplan opgemaakt; bovendien wordt niet aangegeven welke wijzigingen aan het gewestplan werden aangebracht of minstens welk ontwerp-gewestplan reeds opgesteld werd om de volledige omschakeling naar exclusief groengebied te kunnen verwezenlijken;
 - Verweerster verwijst naar het gedeelte van het advies van de Afdeling Milieuvergunningen (AMV) waarin de milieutechnische hinder die de inrichting veroorzaakt/zal veroorzaken wordt geëvalueerd (p. 5 onderaan en 6 bovenaan van de bestreden beslissing).

T.a.v. de geluidshinder stelt de AMV :

'Deze is relevant en zal vanzelfsprekend nog toenemen wanneer men een veel grotere centrale zou bijbouwen dicht naar het woongebied toe'.

Door te stellen dat er nu al hinder 'is' heeft de AMV duidelijk een negatieve houding ingenomen t.a.v. de situatie vóór de gevraagde uitbreiding. Hierdoor wordt een loutere hermachtiging milieutechnisch onaanvaardbaar.

Hetzelfde kan worden gesteld t.a.v. de verkeershinder. Dienaangaande stelt de AMV immers dat de lokale wegenis nu al 'helemaal niet geschikt is' voor de huidige frequentie van aan- en afrijdende vrachtwagens en dat vooral het opdraaien van de vrachtwagens uit de smalle (woon)straat naar de Netekanaalbrug 'hinderlijk en onveilig is'.

Verweerster merkt ook op dat de AMV aan de afwijking van de milieutechnische hinder die de inrichting veroorzaakt en zal veroorzaken, de volgende conclusie koppelt :

'De inrichting dient enkel om deze reden geweigerd, zonder nog te spreken van stofhinder, lozing van afvalwaters, gevaar voor fietsers bij lossen van schepen enz.'.

De Provinciale Milieuvergunningscommissie (PMVC) heeft in haar advies van 30 september 1997 gesteld dat zij het ongunstig advies van de AMV volgt.

Van haar kant verwees verweerster in haar derde laatste overweging (p. 10 van de bestreden beslissing) voor de evaluatie van de beroepsargumenten van verzoekster en van de elementen die zij aanbracht tijdens het horen door de PMVC, naar de ongunstige adviezen.

- Verzoekster verwijst naar het gunstig advies van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). Verweerster wijst erop dat dit advies slechts betrekking heeft op een bepaald aspect van de vergunningsaanvraag, nl. de lozing van afvalwater.
- Wat het argument van verzoekster m.b.t. het opleggen van vergunningsvoorwaarden betreft, verwijst verweerster opnieuw naar het advies van de AMV. Hierin wordt t.a.v. de geluidshinder het volgende gesteld : 'Uit recente metingen door 2 erkende geluidsdeskundigen van de Afdeling Milieu-inspectie (AMI) blijkt dat zelfs met de meest ver doorgedreven saneringen, er niet aan de geluidsnormen zal kunnen worden voldaan'.
- T.a.v. de stedenbouwkundige argumenten verwijst verweerster naar haar beslissing van 25 maart 1993 waarmee in beroep, aan verzoekster een exploitatievergunning werd verleend voor een termijn van slechts 5 jaar. Deze korte vergunningstermijn werd als volgt gemotiveerd :

'Overwegende dat een renovatiegebied een te saneren gebied is; dat in dit geval de exploitatie van het bedrijf de renovatie niet in de weg staat; dat de nabestemming groengebied voor dit gebied niet realiseerbaar is; dat het gewestplan voor deze omgeving verouderd is; dat echter een korte vergunningstermijn aangewezen is ter vrijwaring van de nabestemming;'

(De volledige tekst van dit besluit is opgenomen in stuk 1 : bijlage G.2. van de vergunningsaanvraag).

Elke exploitant die handelt als een goed huisvader, had in die omstandigheden kunnen concluderen dat een hermachting na het verstrijken van die termijn allesbehalve vanzelfsprekend zou zijn en dat het dan ook aangewezen was om inmiddels een andere locatie te zoeken. Verzoekster heeft evenwel zonder meer een hermachting gevraagd en hieraan zelfs een forse uitbreiding gekoppeld.

Uit wat voorafgaat concludeert verweerster dat de milieutechnische hinder die de inrichting reeds vóór de gevraagde uitbreiding veroorzaakte, op zich een voldoende reden was om de gevraagde vergunning te weigeren.

Zij stelt evenwel vast dat in het verzoekschrift geen argumenten worden aangevoerd die gericht zijn tegen de evaluatie van de milieutechnische hinder in

het bestreden besluit. De argumenten in het enige middel zijn immers vooral gericht tegen de weigering om stedenbouwkundige redenen, wat enkel een bijkomende weigeringsgrond is geweest.

Dit middel is dan ook niet relevant.

Het enige middel is niet ernstig";

4.3. Overwegende dat de tussenkomende partij van haar kant doet gelden :

"In het enige middel poneert verzoekster dat het besluit van het provinciebestuur 'onwettig en tegenstrijdig' gemotiveerd zou zijn.

Daartoe worden enkele uittreksels uit het besluit aangehaald, om aan te tonen dat de overheid zou verzuimd hebben na te gaan of middels het opleggen van zekere milieu- en exploitatievoorwaarden de inrichting niet verenigbaar zou kunnen zijn met alle wettelijke en reglementaire vereisten.

Verzoeker in tussenkomst wenst hier op te merken dat bij een lezing van het besluit van de bestendige deputatie blijkt dat dit zich uitdrukkelijk de motivering van de verschillende uitgebrachte adviezen eigen heeft gemaakt om de milieuvergunning te weigeren.

Inzonderheid komt de aanvraag in strijd met de bestemming volgens het gewestplan als renovatiegebied met nabestemming groengebied en is het onmogelijk de afwijkingsregels voor zonevreemde inrichtingen toe te passen (advies AROHM), had het provinciebestuur in 1992 bewust slechts een vergunning voor een korte termijn verleend ter vrijwaring van de te verwezenlijken nabestemming, werd bij gebrek aan bouwvergunning jaren gewerkt met een geschorste milieuvergunning, zal de geluidshinder nog toenemen, en is de verkeershinder ontoelaatbaar (advies AMINAL), en is de nabestemming als groengebied voor het terrein blijkbaar weloverwogen in het gewestplan ingeschreven (advies Provinciale Milieuvergunningscommissie).

Meer bepaald komt het verzoeker in tussenkomst voor dat het bezwaar met betrekking tot de planologische onverenigbaarheid reeds afdoende is om de milieuvergunning te weigeren.

Het bestreden besluit is alleszins voldoende gemotiveerd, en maakt duidelijk waarom de vergunning niet kan verleend worden.

Verzoekster maakt niet in het minst duidelijk welke voorwaarden van aard zouden kunnen zijn om het juridisch bezwaar met betrekking tot de planologische onverenigbaarheid ongedaan te maken.

De verdere uitbreiding en intensificatie van de bedrijfsactiviteiten, zijnde het voorwerp van de milieuvergunningsaanvraag, kan bezwaarlijk gekaderd

worden in de 'renovatie' van het gebied die krachtens het gewestplan reglementair verplicht gesteld is.
Het middel is derhalve niet ernstig";

4.4.1. Overwegende dat de overheid die moet beschikken op een aanvraag tot milieuvergunning krachtens artikel 2, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 ertoe gehouden is de voorschriften van de geldende plannen van aanleg en verbindende ontwerp-plannen in acht te nemen; dat deze verplichting zowel geldt voor aanvragen die betrekking hebben op de hernieuwing van een inrichting als op de verandering van een inrichting als op beide samen; dat in de aanhef van het bestreden besluit wordt overwogen :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan Antwerpen, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn : renovatiegebied met grondtoon groengebied;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften";

dat die overweging aansluit bij alle uitgebrachte adviezen -zowel in eerste aanleg als in beroep- waarin het stedenbouwkundig aspect van de vergunningsaanvraag aan bod is gekomen;

4.4.2. Overwegende dat de verzoekende partij niet betwist dat de inrichting volgens het toepasselijk gewestplan Antwerpen gelegen is in een "renovatiegebied met grondtoon groengebied"; dat artikel 13.4.3., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt :

"De groengebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu";

dat luidens artikel 3 van dat koninklijk besluit het plan voor de diverse gebieden, waaronder de groengebieden, nadere aanwijzingen kan bevatten voor onder meer renovatiegebieden; dat artikel 18.7.4. van hetzelfde besluit luidt als volgt :

"In de renovatiegebieden mogen werken worden uitgevoerd die de sanering, de vernieuwing of de omschakeling van deze gebieden niet in gevaar brengen, of die bijdragen tot de verwezenlijking van deze oogmerken";

dat de aangehaalde bepalingen op het eerste gezicht inhouden dat op de percelen waarop de betoncentrale gevestigd is geen werken mogen worden uitgevoerd die de sanering, vernieuwing of omschakeling van het gebied tot groengebied in gevaar zouden brengen; dat de bestemming en de uitbreiding van een betoncentrale dat gevaar wel lijken in te houden en ook onverenigbaar lijken met de "grondtoon" groengebied; dat dienvolgens de eerste bestreden beslissing terecht lijkt te besluiten tot een stedenbouwkundige onverenigbaarheid van de exploitatie van de inrichting van de verzoekende partij; dat die onverenigbaarheid op zich een voldoende reden is om de milieuvergunning te weigeren; dat het opleggen van bepaalde milieuvergunningsvoorwaarden aan een stedenbouwkundige onverenigbaarheid niets verandert; dat het betoog van de verzoekende partij dat in een vorige beslissing van de bestendige deputatie van 25 augustus 1996 zou zijn "aangenomen dat deze nabestemming groengebied niet realiseerbaar was en dat het gewestplan voor deze omgeving verouderd was" geen afbreuk doet aan de geldingskracht van het gewestplan dat de overheid verplicht is toe te passen; dat immers plannen van aanleg rechtsgeldig blijven tot zij zijn herzien; dat het middel niet als ernstig kan worden aangemerkt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De gemeente RANST wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Het verzoek tot tussenkomst van Luc LECLERCQ in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 4.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven mei 1900 achtennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
V. WAUTERS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.